

**Κύρια Σημεία Εισήγησης της κας Μαριέττας Γιαννάκου,
Βουλευτού του Ελληνικού Κοινοβουλίου,
Εκπροσώπου στην Ευρωπαϊκή Συνέλευση
για το Μέλλον της Ευρώπης**

Σύνοδος Ολομέλειας, 21-22 Μαρτίου 2002, Βρυξέλλες

- Η Ευρωπαϊκή Ένωση όπως λειτουργεί σήμερα έχει φθάσει στα όρια της. Τα τελευταία χρόνια η «διακυβερνητική λογική» κυριάρχησε σε όλες τις διαδικασίες για τη λήψη αποφάσεων με αντίστοιχη αποδυνάμωση της «ευρωπαϊκής ιδεολογίας». Ταυτόχρονα οι πολίτες και ιδιαίτερα οι νέοι έδειξαν, με τη μειωμένη μάλιστα συμμετοχή τους στις ευρωπαϊκές εκλογές ότι βρίσκονται σε μεγάλη απόσταση από τα θεσμικά όργανα, αισθάνονται ότι κάποιοι αποφασίζουν χωρίς αυτούς και αποδίδουν πολλές από τις αποφάσεις σε αόρατα κέντρα εξουσίας που βρίσκονται στις Βρυξέλλες.
- Η μέχρι σήμερα πορεία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και εν συνεχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν ήταν ποτέ εύκολη. Χρειάστηκε πολύ συχνά να παραμεριστούν στενά εθνικά συμφέροντα ώστε να υπηρετηθεί το ευρύτερο υπερεθνικό συμφέρον, που με τη σειρά του μπορούσε να στηρίξει και τα κράτη μέλη στις επιδιώξεις του. Ωστόσο σήμερα οι πολίτες βρίσκονται ψυχολογικά σε απόσταση από τις καταστροφικές εμπειρίες του παρελθόντος που γέννησε ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος.
- Παρά το γεγονός ότι η σύγκρουση ανάμεσα στους οπαδούς της στενής εθνικής κυριαρχίας και εκείνους των υπερεθνικών συνόλων δεν θα πάψει να υπάρχει, η πλειοψηφία των πολιτών της Ευρώπης, όπως προκύπτει απ'όλες τις έρευνες, ζητά μια Ευρώπη ισχυρή αποτελεσματική και κοντά στα προβλήματα των πολιτών της. Μια Ευρώπη αρχών και αξιών που θα ενισχύει τη συμμετοχική διαδικασία και οι λειτουργίες της θα είναι απολύτως κατανοητές από τους λαούς που τη συνθέτουν'.
- Τα βασικά σημεία – στόχοι για το Μέλλον της Ευρώπης, είναι τα εξής:
 - Ο προσδιορισμός του ποιος κάνει τι και για ποιο λόγο. Ο ρόλος των εθνικών και υπερεθνικών κέντρων εξουσίας πρέπει να είναι σαφέστατος για τους Ευρωπαίους.
 - Η λειτουργία των ενωσιακών θεσμών να κινείται σε πλαίσια απόλυτης διαφάνειας ώστε να εξασφαλίζεται η δημοκρατική νομιμότητα σε όλο το εύρος των διαδικασιών λήψεως αποφάσεων.
 - Η Ευρώπη πρέπει να έχει ένα «πρόσωπο» προς τους τρίτους. Είναι ανάγκη να «κλείσει» η απόσταση ανάμεσα στις μεγαλόστομες διακηρύξεις και την επιχειρησιακή δυνατότητα. Μόνο μια ενιαία Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Άμυνας και Ασφάλειας μπορεί να εξασφαλίσει αυτή τη δυνατότητα

- Μόνο η κοινωνική οικονομία της αγοράς μπορεί να προσαρμόσει την ευρωπαϊκή δυναμική στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης, ανατρέποντας ταυτόχρονα ορισμένες αρνητικές επιπτώσεις της τελευταίας.
- Η Ευρώπη αυτή δε μπορεί να δημιουργηθεί παρά μόνο απ' όλους με τις όποιες διαφοροποιήσεις των απόψεων. Δεν είναι η Ευρώπη δημιούργημα μιας πολιτικής πλευράς και οφείλει να λειτουργεί έτσι που να επιβεβαιώνει τη ρήση του Robert Schuman «συνασπίζουμε λαούς, δεν συνασπίζουμε κράτη»

Το εγχείρημα για τα μέλη της Συνέλευσης είναι δύσκολο αλλά και για τις Κυβερνήσεις, τα πολιτικά κόμματα και τους πολίτες, είναι όμως ανάγκη να γίνει το μεγάλο βήμα προς μια πολιτική, οικονομική και κοινωνική Ευρώπη που θα κινείται σε ομοσπονδιακούς άξονες. Αυτό δεν θα ωφελήσει μόνο τους πολίτες και τα κράτη της Ένωσης και αλλά και άλλες χώρες στον κόσμο που προσβλέπουν με προσδοκία σε μια Ευρώπη ισχυρή, ενωμένη, παράγοντα ειρήνης και σταθερότητας.